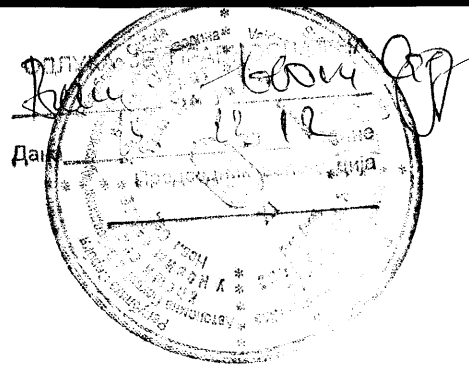

Република Србија
ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл.бр. К-369/11
Дана: 30.04.2012.године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Виши суд у Новом Саду, по судији Зори Јамушаков, као председнику већа, уз суделовање записничара Зорице Магдаленић, у кривичном предмету који се води против ██████████, због кривичног дела насилничко понашање из чл.344 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика и др., након правноснажности решења о усвајању споразума о признавању кривице број СПК-15/11 од 15.03.2012.године, које је постало правноснажно дана 28.04.2012.године, донео је, на основу чл.282 д Закона о кривичном поступку, дана 30.04.2012.године следећу :

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ ██████████ од оца ██████████ и мајке ██████████, рођене ██████████, рођен ██████████ године у ██████████, држављанин Републике Србије, ЈМБГ ██████████, студент Теолошког факултета у Београду, неожењен, без деце, раније осуђиван и то правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду број К169/10 од 22.03.2010.године због кривичног дела из чл 230 ст.1 КЗ-а на казну затвора у трајању од 5 месеци и 20 дана и правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу број К 29/10 од 16.09.2010.године због кривичног дела из чл. 246А ст.1 КЗ-а на казну затвора у трајању од 2 године, са пребивалиштем у ██████████ ул. ██████████ бр. ██████████,

КРИВ ЈЕ

Што је:

дана 07.10.2007.године око 17,15 часова, у Новом Саду, на углу улица Београдски кеј и Дунавске, способан да схвати значај дела и да управља својим поступцима, свестан забрањености радње коју предузима и желећи њено извршење, у току одржавања

пријављеног и одобреног од стране надлежног органа јавног скупа, организованог од стране Антифашистичке организације Новог Сада и организације Независног друштва новинара Војводине, под називом „Стоп фашизму“, приликом њиховог проласка а на наведеном месту, изазивао националну, расну и верску мржњу и нетрпељивост међу народима и етничким заједницама које живе у Републици Србији и АП Војводини, тако што се попео на ограду Дома војске угоститељског објекта у коме се налазио са осталим лицима којима је од стране МУП-а Републике Србије било забрањено окупљање истог дана, те нацистички салутирао подижући десну руку са испруженом шаком у правцу окупљених учесника антифашистичког скупа на који начин је испровоцирао прво вербалним а потом и физички сукоб учесника скупа и лица окупљених у Дому војске, тако да је од стране учесника јавног скупа у правцу Дома војске бачено неколико флаша и каменица, те је након тога дошло до туче ове две скупине, па је учествујући у сукобу бацао каменице и друге чврсте предмете, којом приликом су оштећени [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] задобили лаке телесне повреде у виду расекотина у пределу главе, а којим понашањем и поступцима је значајније угрозио спокојство грађана,

чиме је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика.

па га суд, применом цитираних законских прописа, на основу члана 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика

ОСУЂУЈЕ НА

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ

На основу чл.206 ст.2 Закона о кривичном поступку суд је оштећене, а сагласно постигнутом Споразуму заменика ВЈТ Видак Даковића, окривљеног и његовог браниоца и то оштећене [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] ради остваривања имовинско правног захтева упутио на парницу.

На основу чл.196 ст.4 Закона о кривичном поступку окривљени се ослобађа плаћања паушала и трошкова судског поступка, те трошкови поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Новом Саду је дана 18.12.2008.године, под бројем КТ 882/07, подигло оптужницу против [REDACTED] и др., због кривичног дела насилничког понашања из чл.344 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика и др.

У току припрема за главни претрес суду је, дана 29.02.2012.године, Више јавно тужилаштво у Новом Саду доставило Споразум о признању кривице окривљеног [REDACTED] број СК 33/11, закљученог дана 28.02.2012.године, пред Вишим јавним тужилашством у Новом Саду, између поступајућег заменика ВЈТ и окривљеног [REDACTED].

У наведеном Споразуму окривљени [REDACTED] је признао да је извршио кривично дело насилничко понашање из чл.344 ст.2 у вези ст.1 КЗ-а, и странке су сагласно предложиле суду да окривљеног за извршено кривично дело осуди на казну затвора у трајању од 6 месеци.

Поводом поднетог Споразума о признању кривице окривљеног [REDACTED] одржано је рочиште дана 15.03.2012.године у присуству заменика Вишег јавног тужиоца Видака Даковића, окривљеног [REDACTED] и његовог браниоца адвоката [REDACTED], а о којем су уредно обавештени и оштећени у овом кривичном предмету, у смислу чл.282 в ст.5 ЗКП-а.

На рочишту по споразуму о признању кривице суд је, пре прихватања споразума о признању кривице, саслушао окривљеног [REDACTED] који је свесно и добровољно признао извршење кривичних дела која му се оптужницом Вишег јавног тужилаштва број КТ 882/07 од 18.12.2008.године стављају на терет, те прецизно описао начин извршења кривичних дела.

Суд је на несумњив начин утврдио да је предметни споразум о признању кривице закључен у складу са одредбама чл.282 б ст.2 и 3 ЗКП-а, да је до истог дошло добровољно, свесно и са разумевањем, односно да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума (члан 282 б став 1), а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против одлуке суда донесене на основу споразума, те да признање није дао у заблуди.

Надаље, утврђено је да је признање кривице окривљеног поткрепљено и другим доказима и то читањем решења Општинског органа за прекршаје донетим под посл.бр УП бр. [REDACTED] дана 15.10.2007.године, вршењем увида у фото документацију, читањем извештаја из казнене евиденције за окривљеног [REDACTED], читањем молбе Независног друштва новинара Војводине упућена Секретеријата Унутрашњих послова 02.10.2007.године допуна пријаве независног друштва Војводине од 03.10.2007.године, читањем изјава сведока [REDACTED] од дана 16.07.2008.године, читањем решења Министарства за људска и мањинска права од 09.09.2004.године бр.2/0-1239/2 -2004-06, читањем изјава сведока [REDACTED] дате 04.11.2008.године, читањем налаза и мишљења вештака [REDACTED] те да сачињеним споразумом о признавању кривице нису повређена права оштећених.

Имајући у виду наведено, применом чл.282 в ст.8 ЗКП-а, суд је усвојио споразум о признању кривице окривљеног [REDACTED] и казну која је Споразумом предвиђена, те донео решење о усвајању наведеног споразума, које одговара садржини постигнутог споразума између окривљеног [REDACTED] и Вишег јавног тужилаштва.

Наиме, на основу Споразума о признању кривице, одбране окривљеног [REDACTED], те изведених доказа решења Општинског органа за прекршаје донетим под посл.бр УП бр. [REDACTED] дана 15.10.2007.године, увида у фото документацију, извештаја из казнене евиденције за окривљеног [REDACTED] молбе Независног друштва новинара Војводине упућена Секретеријату унутрашњих послова 02.10.2007.године допуна пријаве независног друштва Војводине од 03.10.2007.године, изјаве сведока [REDACTED] од дана 16.07.2008.године, решења Министарства за људска и мањинска права од 09.09.2004.године бр.2/0-1239/2-2004-06, изјаве сведока [REDACTED] дате 04.11.2008.године, налаза и мишљења вештака [REDACTED], суд је на несумњив начин утврдио да се у радњама окривљеног стичу субјективна и објективна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, и то на начин описан у изреци пресуде.

У погледу кривице окривљеног, који појам суд прихвата као генусни појам који означава виност и урачунљивост, суд је утврдио да је окривљени, у време извршења кривичних дела био урачунљив, односно способан да схвати значај дела и да управља својим поступцима.

Ценећи виност окривљеног као скуп психичких односа учиниоца према своме делу, суд је утврдио да је окривљени кривична дела извршио умишљајно, и то са директним умишљајем, будући да је био свестан својих дела и хтео њихово извршење.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције за окривљеног суд је имао у виду све околности и чињенице које утичу на врсту и висину исте, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио пре свега искрено признање извршења кривичних дела која се окривљеном стављају на терет, његову младост, да саслушани сведоци оштећени [REDACTED] и [REDACTED] нису били заинтересовани за његов кривични прогон, нити за остваривање имовинско правног захтева, те имовинске прилике окривљеног који је незапослен, док је од отежавајућих околности суд имао у виду ранију осуђиваност окривљеног.

Имајући у виду све наведено, а ценећи и друштвену опасност учињених дела, те личност окривљеног, суд је прихватио казну предвиђену Споразумом о признању кривице, и окривљеном применом одредаба чл.4, 42, 45 и 54 за кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, те окривљеном изрекао казну затвора у трајању од 6 месеци.

При томе, приликом одлучивања о висини казне затвора коју ће изрећи окривљеном за кривично дело из чл.344 ст.2 КЗ-а, суд је прихватио утврђену казну затвора у трајању од 6 месеци из постигнутог Споразума.

Суд је окривљеног осудио на казну затвора предвиђену Споразумом о признању кривице, у уверењу да је изречена кривична санкција адекватна тежини почињеног дела и личности окривљеног, те да ће се истом у конкретном случају, постићи законом прописана сврха кажњавања, у оквиру опште сврхе прописивања кривичних санкција, односно да ће се безусловном казном затвора, у наведеном трајању, утицати на окривљеног да убудуће не чини оваква и слична дела, а да ће се оваквом санкцијом остварити и сврха генералне превенције.

На основу чл.206 ст.2 Закона о кривичном поступку суд је оштећене, а сагласно постигнутом Споразуму заменика ВЈТ Видак Даковића, окривљеног и његовог браниоца и то оштећене [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] ради остваривања имовинско правног захтева упутио на парницу.

Суд је прихватио постигнути Споразум о признању кривице и у погледу трошкова судског поступка, имајући у виду лоше материјалне прилике окривљеног који је незапослен, па је на основу члана 196 ст.4 ЗКП-а окривљеног ослободио плаћања судског паушала и трошкова поступка, одредивши да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Како су се заменик Вишег јавног тужиоца, окривљени и његов бранилац одрекли права на жалбу на пресуду донету на основу Решења о усвајању споразума о признању кривице од 30.04.2012.године, пресуда је правноснажна даном доношења-30.04.2012.године.

Из свега изложеног, а применом цитираних одредби закона, суд је одлучио као у изреци.

ЗАПИСНИЧАР
Зорица Магдаленић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
ЗОРА ЈАМУШАКОВ
з.т.о.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ
Против ове пресуде жалба није дозвољена.